

ԵՂԻԱ, ԵՊՍ. ԵՒԴՈՎԻԱՅԻ.— Մբ. աշկ. Եւզոսկիացի Մարկոս եպս.ի. կնիքը 1800, փոխ. դարպասընկալ և քարգանձ 1818ին, սյր ընթոս, անբասրաւան եւ խոռիս բարոյֆ. եղբայրսեաց քան երկ եղբայրսահր (Սաւաքան, էջ 1151). Գարբրէէլ պորք.ի վանական խընդերներու առթիւ կ'աքտորուէի Թարսիս 1821ին, միջնորդութեամբ Պկ. Պօլոս արքեպս.ի կը գտնայ Պոլիս 1821ին, կրկին կը վերադառնայ Ս. Յակոբի վանքը 1823ին. փոխանորդ 1824ին. յետոյ Եւզոսկիացի Յովհաննէս Չէթինեան, Յակոբ և Կեսարացի Կարապետ ձեռնասուն վարդապետներով կը մեկնի վանքէն: 1835ին կը վախճանի Միգնոս կղզին: Յովհաննէս Չէթինեան (Կոլոս) վրդ. կ'ապաշխարէ և կրկին կ'ընդունուի միաբաններու շարքին մէջ 1843ին, որ առին կը փոխադրէ Եղիա եպս.ի ոսկերտութիւնը և կ'ամփոփէ Սիոնի գերեզմանատունը (ՃՊԵ. Բ. 455-56): 1822ի գրուած նամակ մը, զոր ստորագրած է Պոլոսի փոխանորդ Իզմիրցի Յարութիւն վրդ., Եղիա եպս.ը կը նկարագրէ այս բառերով. վրդովից, ճապալից և չարացոյց ֆախից:

ԵՂԻԱ, ՎՐԴ. ԵՐՁՆԿԱՅԻ.—Մբ. ՏՀ. 1800 ին:

ԵՂԻԱ, ՎՐԴ. ԿԵՍՍՐԱՅԻ.— Մբ. կը կոչուի ձեփաւար (սրվանի կամ նաղալ), ճարտար գրչութեամբ ընդօրինակած է հետեւեալ ձեռագիրները.

1724ին Մարտիրոս Եղիպտացի եւ Գրիգոր Պարոնտէր պատրիարքներու վարխաղութիւնը հետեւեալ յիշատակարանով «Գրեցաւ գիրքս թվին ՌՃՀԳ (= 1724) ամին, սբ. Յակոբայ միաբան Օտոպաշի Կեսարացի մահտեսի Յովսէփի որդի տէր Եղիա վրդ.ին ձեռամբ. իւր հոգւոյն և ծնողացն ամենայն զարմիցն. յիշատակ է ի դուռն Ս. Յակոբայ».

1729ին՝ Մարոնիտ Մարիանոսի Պասնաքիւն Ս. Երկրի գիրքին Ա. հատորը.

1735-1736ին՝ Նանա Ասորիի Յովնաննու Աւեսարանին մեկնութիւնը. «... իսկ ես ամենանուստ ծառայս Աստուծոյ և ծառայիցն նորին միաբան Սրբոյն Յակոբայ Կեսարացի Եղիա վարդապետս՝ որդի Օտոպաշոյ Սրբոյ Աթոռոյս Մհտ. Յովսէփին Նիշիացւոյ որ ի Կեսարիա».

Նոյն թուականին ընդօրինակած է նաեւ Տաթեւացի Գրիգոր վրդ.ին երկու հատոր ֆարագիրքը, մեկնութիւն Եզեկիէի Մարգա-